

Van bankwezen naar onderwijs

Saskia de Bie werkte jarenlang op verschillende lokale kantoren van een grote bank. Eerst in loondienst en later als zzp'er. Ondanks haar succesvolle carrière begon er de laatste jaren toch een zekere onrust te ontstaan bij de Bergeijkse. Uiteindelijk waagde ze de sprong in het diepte: ze schreef zich in voor de flexibele deeltijdopleiding van de Pabo.

'Ik voelde dat het tijd was voor een nieuwe stap. De passie was weg. Ik werkte al mijn halve werkende leven voor dezelfde werkgever. De grote projecten die ik draaide rondom wet- en regelgeving waren heel interessant, maar ik miste iets.

Ik wilde weer energie krijgen van mijn werk. En ik merkte dat als ik voor een groep stond en mijn kennis over mocht brengen, die passie er weer was. Lesgeven, dát wilde ik. Daarom heb ik gekozen voor de Pabo. Waarom de basisschool en niet de middelbare? Omdat ik graag een jaar lang met dezelfde kinderen wil werken. Ik wil ze begeleiden in hun leerproces en ze zowel cognitief als emotioneel zien groeien.

Na lang wikken en wegen - het is toch niet niets, je goede baan vaarwelzeggen- besloot ik terug te gaan naar de collegebanken. Wel heb ik bewust de keuze voor deeltijd gemaakt, het leeftijdsverschil zou anders wel heel groot zijn. Bovendien geeft de flexibele deeltijdopleiding me de ruimte om er een 'studentenbaan' naast te nemen. Ik doe de administratie voor een bedrijf, waardoor ik toch wat inkomsten heb. Ik vond het een drempel mijn inkomen gedag te zeggen, ik gunde het mezelf niet. Maar mijn partner gaf uiteindelijk het laatste zetje: hij staat er voor de volle 100 procent achter.

Je krijgt dankzij de flexibele insteek van de deeltijdopleiding veel vrijheid. Dat de leeruitkomsten vrij vaag zijn omschreven, bezorgde me eerst stress. Nu zie ik het juist als een voordeel. Je mag zelf beslissen hoe je je leeruitkomsten wilt aantonen: op papier, via een video of interview, het kan allemaal. Wat wel vaststaat zijn de lesavonden op maandag en dinsdag. Dat in combinatie met studeren, werken en een gezin valt me soms zwaar. Ik wil het traject dan ook zo snel mogelijk afronden. Gelukkig heb ik een aantal gelijkgestemde studenten gevonden en lukt het tot nu toe goed om meters te maken.

Laatst werd ik door mijn voormalige werkgever gebeld met de vraag of ik tijd had voor een opdracht. Los van het feit dat ik er echt geen tijd voor had, voelde ik ook echt een rust over me heenkomen. Ik heb de juiste beslissing genomen.'